

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΠΟΥ

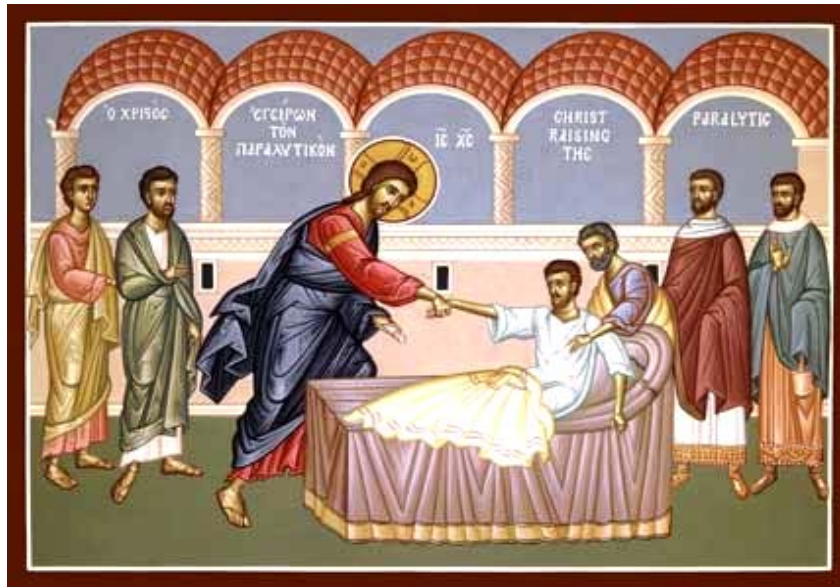
ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ 15^η Μαΐου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 158

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ



Η ηλεκτρονική μας σελίδα www.agioiapostoloi.gr



ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

(Ίω. ε'1-15)

Ἐτοῦτος ὁ παραλυτικός τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ἐκφράζει ἓνα βασικὸ παράπονο. Δὲν ἔχει κάποιον δικό του ἄνθρωπο γιὰ νὰ τὸν βάλει μέσα στὰ ταραγμένα νερὰ τῆς μικρῆς λίμνης. Εἶναι μόνος καὶ μέσα στὴν μοναξιά του, ὑπομένει γιὰ τριάντα ὀκτὼ χρόνια τὴν ἀσθένεια του, πὺ τὸν κάνει δυστυχισμένο καὶ ξεχασμένο.

Σ' αὐτὴ τὴ θλιβερὴ εἰκόνα πὺ περιγράφεται ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ βασικοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, πὺ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο καὶ φυσικὰ τοῦ παραλυτικοῦ, ὑπάρχει καὶ τὸ στοιχεῖο τοῦ νεροῦ, τὸ ὁποῖο παίζει ἓναν πρωταρχικὸ ρόλο, ἀφοῦ ἀποτελεῖ τὸ ἱαματικὸ μέσο πὺ καθαρίζει καὶ ἰατρεύει τὶς παθήσεις.

Θὰ προσθέταμε ὅμως, πὺς ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀσθενεῖς, προσμένουν μοιρολατρικὰ ἀπὸ τὸ ταραγμένο νερό, νὰ τοὺς χαρίσει τὴν ἴαση, νὰ τοὺς λυτρώσει ἀπὸ τὰ δεινὰ. Τοὺς διαφεύγει ὅμως τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ στοιχεῖο τοῦ νεροῦ εἶναι ἀνύμπορο γιὰ μιὰ τέτοια ἐνέργεια. Τὴν ἱαματικὴ του ιδιότητα τὴν λαμβάνει ἀπὸ τὴν στιγμή πὺ ὁ Ἄγγελος θὰ ταραξεί τὴν ἡρεμία του.

Συνεπὺς, ἡ ἱαματικὴ ἐνέργεια τοῦ νεροῦ, ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἓναν ἐξωτερικὸ παράγοντα· κι αὐτὸς εἶναι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, πὺ γίνεται γιὰ τῆς παρουσίας τοῦ Ἀγγέλου. Δίχως αὐτὴν τὸ νερὸ μένει νερό, ὅπως ἄλλωστε ὅλα τ' ἄλλα νερά. Ἐνῶ μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ μεταβάλλεται σὲ ἱαματικὸ γιὰ τὶς ἀνθρώπινες ἀσθένειες.

Τὸ στοιχεῖο τοῦ νεροῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία μας, κατέχει ἐξέχουσα θέση. Ἀποτελεῖ τὸ μέσο ἀπολυτρώσεως, ἁγιασμοῦ, καθάρσεως σωματικῆς καὶ πνευματικῆς· ἓνα καινούργιο ἔνδυμα. Γιατί, διὰ μέσου τοῦ νεροῦ, καὶ συγκεκριμένα στὸ

μυστήριο του ἁγίου βαπτίσματος, συντελεῖται μιὰ ταύτιση μὲ τὸ θάνατο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἀνάστασή Του. Στὸ θάνατο γίεται ἡ ἔκδυση τοῦ παλαιοῦ καὶ φθαρτοῦ καὶ στὴν Ἀνάστασή ἡ ἔνδυση τοῦ νέου καὶ ἀφθαρτου.

Ἀκολουθοῦσα ἡ Ἐκκλησία τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ, πὼς πρέπει «νὰ γαννηθοῦμε πνευματικὰ ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀοράτως διὰ τοῦ νεροῦ τούτου ἐπενεργεῖ τὴν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου»· ἀγιάζει μὲ εἰδικὲς εὐχὲς τὸ νερό.

Νὰ τί λέγει ἀκριβῶς: «Ἀλλὰ σὺ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ν' ἀναδείξεις τὸ νερὸ αὐτό, νερὸ ἀπολυτρώσεως, νερὸ ἁγιασμοῦ, ποὺ νὰ καθαρίζει τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα. Νὰ ἀναδείξεις τὸ νερὸ αὐτό, μέσο χαλάρωσης τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας καὶ ἄφεση παραπτωμάτων... Μὰ κυρίως ν' ἀναδείξεις τὸ νερὸ αὐτὸ παροχέα ζωῆς».

Ὁ παραλυτικὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, βρίσκεται μεταξὺ δύο βασικῶν πόλων. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά τὸ νερὸ τῆς λίμνης, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ στοιχεῖο γιαντρειᾶς του καὶ ἄρα στηρίζει σ' αὐτὸ κάθε του ἐλπίδα, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ποὺ τοῦ εἶναι ἄγνωστο, ὅσο ἄγνωστη μένει σ' αὐτὸν ἡ Θεϊκὴ Του δύναμη γιὰ ἀποτελεσματικὴ προσφορὰ καὶ θεραπεία.

Ἀφήνει λοιπὸν ὀλόκληρη τὴν ὑπαρξή του ἐπάνω στὸ στοιχεῖο τοῦ νεροῦ, ποὺ εἶναι ὅμως ὅπως ὅλα τ' ἄλλαμέσα στὴ φύση, καὶ τοῦ διαφεύγει Αὐτὸς ποὺ τὰ ζωογονεῖ καὶ τὰ μεταβάλλει σὲ ἱαματικὰ καὶ θεραπευτικὰ.

Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς μὲ τὴν παρουσία Του ἐδῶ καὶ τὴν ἐρώτησή Του πρὸς τὸν παραλυτικό· «θέλεις νὰ γιαντρευτεῖς;», ἐπιθυμεῖ νὰ στρέψει τὴν προσοχή του στὸ πρόσωπό Του, ποὺ εἶναι ἡ πραγματικὴ πηγὴ τῆς σωτηρίας. Νὰ πεῖ ἀπλὰ στὸν παραλυτικό πὼς τὸ νερὸ δὲν τοῦ παρέχει αὐτὸ ποὺ ζητεῖ.

Μόνο ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού εἶναι ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων.

Γιατὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωὴ μας καὶ ἡ ζωὴ ὁλόκληρης τῆς δημιουργίας. Ἀφοῦ μέσα στὸν Χριστὸ, πού ζοῦμε καὶ κινούμαστε καὶ υπάρχουμε, καθὼς ὁ ἀπόστολος Παῦλος θὰ διακηρύσσει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπάνω στὴν Πνύκα, κατὰ τὴν ἐπίσκεψη του στὴν Ἀθήνα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ παραλυτικὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, δὲν θὰ εὔρισκε τὴν γιατροειά του μέσα στὴ μικρὴ λίμνη. Γιατὶ ἂν ἦταν ἔτσι, τότε θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κάνει σὲ οἰονδήποτε χωρὸ πού ὑπῆρχε νερό. Μὰ στὸ ταρασσόμενο νερὸ τῆς λίμνης ἀπὸ τὴ παρουσία τοῦ Ἀγγέλου. Δηλαδή ἀπὸ τὸ κατάλληλο ὄργανο τῆς Θεϊκῆς ἐπεμβάσεως. Καὶ ἡ ἐπέμβαση αὐτὴ εἶναι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, πού δίδει ἰαματικὲς καὶ θεραπευτικὲς ιδιότητες στὸ νερό.

Ἔτσι ὁ Χριστὸς μπορεῖ σ' αὐτὰ τὰ φυσικὰ στοιχεῖα νὰ δίδει πνευματικὲς προεκτάσεις. Νὰ τὰ μεταβάλλει σὲ πνευματικὰ μεγέθη. Νὰ τοὺς δίδει ὑπερφυσικὲς ιδιότητες. Νὰ τὰ κάνει θεραπευτικὰ καὶ ἰαματικὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἐμεῖς ὀφείλουμε μέσα ἀπὸ τὰ φυσικὰ πράγματα, αὐτὰ πού βρίσκονται γύρω καὶ δίπλα μας καὶ τὰ χρησιμοποιοῦμε καθημερινά, νὰ βλέπουμε τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Γιατὶ Αὐτὸς μᾶς τὰ χορηγεῖ πλούσια καὶ τὰ εὐλογεῖ γιὰ νὰ μᾶς βοηθοῦν καὶ νὰ στηρίζουν τὴν ζωὴ μας. Καὶ σὰν δημιουργὸς Τους, τοὺς παρέχει τὴ χάρη Του γιὰ τὴν μεταβάλλει σὲ ἰαματικὰ καὶ θεραπευτικὰ σ' ἐκείνους πού γνωρίζουν νὰ τὰ σέβονται, νὰ τὰ διακονοῦν καὶ νὰ Τὸν εὐχαριστοῦν γιὰ τὰ εὐλογημένα δῶρα Του.